

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Parati ad o[mn]es missiones. Cap. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

honor, Christum Iesum in augustissima illa diuinitatis regia, & totius curiæ celestis confesum, confessorem esse fidelium famulorum, qui ipsum inter homines confessi sint, & prædicatorum suorum quasi prædicatorem? Non igitur dubium est, quin gloria non solum essentialis, sed etiam accidentalis vberissima, & aureola nobilissima reposita sit verbi Dei, panisque celestis largitoribus: cum & inter mortales plausum habeant maximum homines liberales, terrenasque facultates largè comunicantes; & tantum gloriæ Iosephus olim reportarit ob præparata Aegypto famis remedia. Hæc autem ornamenta non consequuntur nisi qui ipsa re prædicationem, & ob rectum finem exercuerint. Benè enim Hieron. Qui alios (inquit) erudierit, stellarum fulguri comparabuntur: non enim sufficit scire, nisi & alios erudias. tacitusque sermo doctrinæ alium non ædificans, mercedem operis recipere non potest, iuxta illud. Eccl. sapientia abscondita, & thesaurus inuisus, quæ utilitas in veritate! Qui autem non rectum ob finem, sed ad lucrum temporale, vel inanem gloriam, aut aliud suum mortale commodum prædicarint, nequaquam coronam accipient, sed audient: Receperunt mercedem suam.

Quibus prædicatoribus debeat aureola.

In cap. 12.

Dan.

Cap. 20.

Parati ad omnes missiones. Cap. XXIII.

1. Col. c. 1.

Missionum fructus.

Verum non ea sunt tempora, ut longa adhortatione indigeant multi, ne labori prædicationis otium contemplationis anteferant, illud potius serio monendi sunt omnes ut suscepto hoc munere intelligant se, non splendidis modo auditorijs debitores esse, sed omnibus hominibus. Prædicare Euangelium omni Creaturæ dixit Christus Apostolis. Et Paulus: Corripientes omnem hominem, docentes omnem hominem in omni sapientia: Cum ergo valde proprium sit huius officij Apostolici, & multarum Religionum instituto maxime conueniens, excurre-re & peragere diuersa loca, etiam pagos adeundo & vicos, ad disseminandū Christi Euangelium (quod nos missionis nomine intelligimus, ex imitatione missorum à Christo Apostolorum, qui circuibat per castella euangelizantes, & curates vbique) is qui hoc munere fungitur, peculiari deuotione ad has missiones obendas affici debet: præsertim quod experientia certa comprobatum est, multas, & magnas ad animarum salutem ex his utilitates existere. Nam tota sæpe oppida scimus ita perpurgata, ita correcta, & ad omnem pietatis laudem instaurata, ut altera planè

planè esse viderentur : eaque receptum semel nitorem , ac studium rectè faciendi longo tempore cõseruasse. Sed nihil acrius debet nos incitare , quam Illustrissimum nostri Ducis Christi exemplum , qui circuibat omnes Ciuitates, & castella, docens in Synagogis & prædicans Euangelium regni . Nec loco eodè voluit diu cõsistere, cum diceret; Quia & alijs ciuitatibus oportet me Euangelizare , quia ad hoc missus sum. Accedit exemplum Apostolorum, qui à Christo bini mittebantur, sicut paulò ante significauit, vt Ciuitates & oppida Indeç obirent. Imò ipsū Apostoli nomen , non aliud quàm missum sonat, & post Christi Ascensionem perpetuò in his missionibus occupati , totū peragrarūt orbem Terrarum, vt in omnem terram exiret sonus eorum . Instar porrò solis debet esse vir Apostolicus, qui non vno stat loco , sed omnes regiones , & oppida luce collustrat sua. Habemus etiam missionis exemplum in veteri Testamento, vbi missi principes referuntur , vt docerent in Ciuitatibus Iuda, & cum eis Leuitæ ac Sacerdotes: Docebantque populum Iuda, habentes librum legis Domini, & circuibant ciuitates cūctas, & erudiebāt populum.] Cauendum igitur summopere est ab eo spiritu elationis , quo quis ambire incipit magnarum Ciuitatum pulpita , nec dignatur villas & pauperum oppida interuifere . Nam cum D. Paulus dicat: Quomodo prædicabunt nisi mittantur, rectè licebit colligere, in eo loco prædicandum, ad quem mittuntur; alioquin non missi prædicant , sed per ambitionem immissi . Qui autem solo diuinæ gloriæ , & salutis animarum studio ducitur, is profectò in eligendis locis, ac regionibus in quibus suos labores ponat, non cõsiderat qui nobilior, locus aut populus; qui nam sit vitæ vsibus accommodatior; qui vrbanius, vel agrestior : sed quinam vel necessitate maiori prematur, vel paratior sit ad suscipiendam cum fructu diuinam sementem . Nam animarum par est nobilitas ex Christi sanguine; neque nobilis aut diuitis anima carnis emptæ est, quam ignobilis, & inopis . Hoc genus mercii potius numero æstimatur quàm genere. Pro homine rusticano totus Christi sanguis effusus est, non minus quàm pro vrbano . Gehenna, si pereant, manet eadem vtrumque, & supplicium sempiternum. Quæ cum ita sint quis tamen nõ videt, quàm multis abundant vrbes præsidijs spiritualibus, quàm verò villæ, ac parua oppida destituta sint? Atque ex altera parte, cui non est manifestum quàm ad verbi Diuini escam quodammodo nauseent plerique vrbano- rum quàm auidè agrestes multi eandem excipiant , & quanto

Exemplum Christi, & Apostolorum
Matth. 4.
Luc. 4.

2. Paral.
cap. 17.

Contra eos qui non libenter ad pauperes accedunt.
Rom. 10.

Prima Euan-
gelij prædi-
catio ad Pa-
stores.

Luc. 2.

I/a. 61.

Pf. 131.

cum fructu. Si ergo pari pretio emptæ sunt animæ rustico-
rum, atque vrbanoꝝ, & ex his dum decem lucrifacio, ex il-
lis possum lucrari centum; si Charitas Christi & Proximorum
verè vrget me & nihil præterea, nonne anteponam vrbibus pa-
stos? Sanè prima nato Domino prædicatio Euangelij facta est
pastoribus: & quidem ab Angelo, cui astitit multitudo cele-
stis, vt non solum prædicatione, sed etiam diuino concentu cõ-
mendarentur concionatoribus pauperes, quos ita Deus & An-
geli, quasi cœlorum Apostoli, & Christus Dominus, qui pro
eis natus dicebatur, honorauit. Nemo arbitretur se maiorem
prædicatorem esse, quàm Christus fuerit, qui tam libenter cum
turbis & pauperibus versabatur. Imo verò per Isaiam dicit se
missum, vt euangelizaret pauperibus. Quem locum etiam in
sensu, vt aiunt, literali, aliqui, & quidem rectè, de his expo-
nunt, qui bonorum temporalium inopes sunt: & Christus ipse
inter signa sui aduentus, locum, vt apparet, illum Isaiæ reci-
piens, & oraculum impletum volens ostendere, non solum pos-
fuit: Surdi audiunt, mortui resurgunt, &c. sed etiam pauperes
euangelizantur. Non paucos ego audiui, qui totam vitam
villis, & his missionibus offerrent, cum semel & iterum expe-
ti essent gratissimam illic se Deo operam nauasse, & animad-
uerterent ijs locis minori studio, labore, atque periculo; fru-
ctu autem & salute animarum longè maiori negotium prædi-
cationis peragi: vt sæpe de magnis Ciuitatibus dici possit: Au-
diuimus eam in Ephrata; & de paruis oppidis quod sequitur,
& inuenimus eam in campis Syluz, id est optatam diuinæ gloriæ
& animarum messem.

Finis Libri Primi.